

388.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 18 czerwca 1929 r.

o należnościach przysięgłych.

Na podstawie art. 229 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Przysięgli zamiejscowi otrzymują zwrot kosztów przejazdu oraz dietyienne.

Za przysięgłych zamiejscowych nie uważa się przysięgłych mieszkających w miejscowości, będącej wprawdzie oddzielną jednostką administracyjną, lecz stanowiącej z miejscowością, w której odbywają się posiedzenia sądu przysięgłych, jedno terytorjum zamieszkałe (osiedle).

§ 2. Koszta przejazdu obejmują koszta podróży z miejscowości zamieszkania do miejscowości posiedzeń sądu oraz koszta podróży powrotnej.

W razie istnienia połączenia kolejowego zwraca się koszta podróży w wysokości ceny biletu drugiej klasy pociągu osobowego.

O ile brak połączenia kolejowego należy przyznawać koszta przejazdu innym środkiem masowego transportu (tramwaje — omnibusy). Rzeczywiste koszta przejazdu pojazdem konnym lub mechanicznym należy przyznawać tylko w braku masowego środka transportowego.

Przepis ustępu poprzedniego ma odpowiednie zastosowanie do zwrotu kosztów komunikacji z dworcem kolejowym lub miejscem postoju środków masowego transportu.

§ 3. Diety wynoszą 10 zł. za każdą dobę pobytu; za część doby krótszą niż 12 godzin należy się dieta w wysokości 5 zł.

§ 4. Przysięgli utrzymujący się z dziennego zarobku otrzymują za każdy dzień odszkodowanie w wysokości niżej określonej, jeśli pełnienie obowiązków powoduje dla nich utratę dziennego zarobku:

- a) pracownicy fizyczni niekwalifikowani 2 zł. — 5 zł.;
- b) pracownicy fizyczni kwalifikowani 4 zł. — 10 zł.;
- c) pracownicy umysłowi 5 zł. — 20 zł.

§ 5. Poniesione koszty przejazdu do miejscowości posiedzeń sądu wypłaca się natychmiast po zgłoszeniu żądania. Na koszty te przysięgły może otrzymać zaliczkę na żądanie zgłoszone w najbliższym sądzie grodzkim przynajmniej na trzy dni przed terminem otwarcia roków. Naczelnik sądu grodzkiego składa niezwłocznie sprawozdanie o wypłaceniu zaliczki prezesowi sądu okręgowego właściwemu w myśl § 7.

Koszta podróży powrotnej można wypłacić zgóry — ostatniego dnia przed wyjazdem — w wysokości nie przewyższającej przyznanych kosztów podróży do miejscowości posiedzeń sądu przysięgłych; ewentualną nadwyżkę należy przesłać po jej następnym wykazaniu.

Inne należności wypłaca się zdołu w okresach tygodniowych, a za okres niepełnego tygodnia, jeżeli czynności przysięgłego ustały wcześniej. Na żądanie należy je wypłacać zdołu codziennie lub w okresach dłuższych wskazanych przez przysięgłego.

§ 6. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące kosztów przejazdu oraz diet mają odpowiednie zastosowanie tak do przysięgłych miejscowych, jak i zamiejscowych w razie wyjazdu sądu przysięgłych na poszczególne posiedzenia do innej miejscowości niż ta, do której zwołano roki sądu przysięgłych.

§ 7. Należności przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przyznaje prezes sądu okręgowego. Od zarządzenia prezesa można w ciągu dni trzech od zawiadomienia o przyznaniu odwołać się do sądu okręgowego (art. 23 u. s. p.).

Sekretariat prezydyjalny lub sekretarz wyznaczony przez prezesa przyjmuje żądania przysięgłych o wypłacenie należności i przedstawia je prezesowi, dołączając bez osobnego polecenia projekt zarządzenia prezesa.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*